

Sygn. akt II CSK 180/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa "P. [...]" - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
przeciwko Skarbowi Państwa - [...] Komendantowi Wojewódzkiemu Państwowej
Straży Pożarnej w [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt III Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód – P. [...] spółka z o.o. w B. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 listopada 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne względnie potrzeba wykładni przepisu prawa - który w ocenie skarżącego budzi poważne wątpliwości – dotyczącego zwrotu wadium na podstawie art. 46 ust. 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (obecnie jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 907, dalej: „p.z.p.”). Przepis ten był bowiem przedmiotem kilku, jednolitych, wypowiedzi Sądu Najwyższego (por. wyroki: z dnia 10 maja 2013 r., I CSK 422/12, z dnia 14 marca 2013 r., I CSK 444/12, z dnia 22 listopada 2012 r., II CSK 448/12 oraz z dnia 7 lipca 2011 r., II CSK 675/10, nie publ.). Istotne zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., występuje wówczas, gdy jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Skarga kasacyjna nie wskazuje przyczyn, które uzasadniałyby potrzebę ponownej wykładni przez Sąd Najwyższy art. 46 ust. 4a p.z.p. Tym bardziej, że stanowisko skarżącego nie jest sprzeczne z wykładnią tego przepisu dokonaną we wskazanych wyżej orzeczeniach Sądu Najwyższego.

Przedstawione zagadnienie prawne oprócz cech wcześniej przedstawionych powinno być przydatne dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Przesłanek tych

nie spełnia zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej dotyczące art. 180 ust. 1 p.z.p. Niezależnie bowiem od dokonania określonej - kwestionowanej przez skarżącego - wykładni tego przepisu, Sąd Okręgowy dokonał samodzielnej oceny zasadności wniesionego powództwa na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Szczegółowa analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie uzasadnia więc wniosku, iż przyczyną oddalenia powództwa, ocenianego przez pryzmat przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, była okoliczność zaniechania wniesienia przez powoda odwołania, o którym mowa w art. 180 ust. 1 p.z.p., lecz przyjęcie, że w ustalonym stanie faktycznym zachodziły przesłanki do zatrzymania wadium określone w art. 46 ust. 4a p.z.p. Świadczy o tym nie tylko samodzielna analiza Sądu przesłanek określonych w tym przepisie, ale ostateczna konkluzja, że „(...) słusznie Sąd Rejonowy uznał, że zgłoszone roszczenie oparte na przepisach o bezpodstawnym wzbogaceniu nie podlega uwzględnieniu, a to wobec faktu, iż zatrzymanie wadium było uzasadnione w świetle art. 46 ust. 4a ustawy Prawo zamówień publicznych.” Z tej też przyczyny nie można uznać, aby skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona, co powód wiązał właśnie z bezzasadnym przyjęciem przez Sąd drugiej instancji, iż skuteczność zwrotu wadium jest uwarunkowana wniesieniem odwołania na podstawie art. 180 ust. 1 p.z.p.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym - w związku z wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną - orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.) z uwzględnieniem przepisów § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

aw

jw